

KÁROLY RÓBERT, SZENT GYÖRGY ÉS AZ ALMAFÁK

Friday, 23 October 2009

(AKI –
cserkészek kerületi adályversenye 2009 szeptember 25. - 27. Kastl/Németország)

„ Kedves cserkészek! Biztosan észrevettétek, hogy egy pár társatok a szabadidejében gödröket ásott, s abba fákat ültetett. Szép, egészséges almafa csemetéket. Oly régóta mondogatjuk már: Milyen kár, hogy a kiscserkész ház előtt nics árnyék, s kifeszíteni sem tudjuk a sátrakat, ponyvákat valamihez! Ezen gondolkodva támadt az az ötletem, hogy fákat kell ültetni. De nem csak árnyékot adókat, hanem gyümölcsfákat! Milyen jó lesz majd pár év múlva nem a boltból venni, hanem a fáról szedni a friss gyümölcsöt! Meg aztán akik ültették, azok egykor büszkén mesélhetik majd gyermekeiknek, hogy „ezt a fát bizony én ültettem gyermekem“. S talán mindenki egy kicsit jobban érzi, hogy otthon van, s így jobban fog kötQdni a cserkészparkhoz és a cserkészethez egyaránt.

De a legerQsebb gondolatom az volt, hogy legyünk mi az élet adói. Adjunk esélyt minden kis magnak, facsemetének, hogy kiteljesedhessen, s ezzel is segítsük a földünket egy kicsit jobb állapotba, mint ahogyan találtuk. Jó lenne, ha sokan követnék ezt a példát, hiszen cserkészparkba még sok-sok gyümölcsfa elfér. Ültessetek ti is fákat! Egy fa ára oly kevés, amit egy csapat vagy Qrs is össze tud gyqjteni, sQt, cserkészek a saját zsebpénzükbQl is ki tudnak fizetni. A többi a leleményeteken és szorgalmatokon múlik! Egy fa annyi szimbólumot hordoz magában, hogy arról könyveket lehet írni, de egyet mindnyájunknak jelentsen: Bizakodva nézzünk a jövQbe, mert az élet él, és élni akar! Segítsük ezt elQ, legyünk az élet hordozói, ültessünk fákat!“ Ezekkel a szavakkal zárta be Lydia az idei akadályversenyt, ahol 130 cserkész mérte össze a tudását cserkészismeretbQl, ügyességbQl, találékonyságból és magyarságismeretbQl.

A kerettörténet Károly Róbert kora volt. Egy vándorszínész társulat elQadta, hogy hogyan is lett ez az akkor még fiatal legényke Magyarország királya. Sajnos a történet nem úgy folytatódott, mint a mesékben, hogy addig élt, míg meg nem halt, hanem a korona körül bizony sok bonyodalom támadt....Mivel tudjuk, hogy K.R. jó minQségq aranypénzt veretett, ezzel kezdQdött a verseny is: aranyat kellett bányászni és ezeket a rögöket egy

veszélyekkel teli úton el kellett szállítaniuk a királyi olvasztóhoz, ahol aztán tudták a pénzverést folytatni. Közben jelszavakat kellett megjegyezni, át kellett csúszniuk kötélahídon a szakadék felett, csomókat kellett ki-be kötni és az ország címerét, indulóit is kellett ismerniük. A rovásírással írt szövegeket megfejtve tudtak továbbhaladni, de közbe-közbe fel kellett nézniük az égre is, mert a csillagok és Nap segítségével nélkül azokban az idQkben nehéz volt tájékozódni. Tudjuk, hogy veszélyes idQk voltak akkoriban! Sajnos itt is rengeteg veszély leselkedett az utazókra: tolvajok, vámszedQk, kóbor katonák, akik mind az aranyércet akarták megszerezni, de legalább is annak egy részét. Bizony így esett meg az is, hogy sebesülteket is találtak bátor utazóink, akiken természetesen az akkori korban használatos módon tudtak segíteni, hiszen ismerték a gyógynövények titkát és az 1300-as években a sebeket is mindenki tudta kezelni. Estére azért sikeresen leszállították a több-kevesebb maradék aranyércet, s vidám táborotqz mellett mesélték el a kalandjaikat is. Igen ám! De akkorra már annyi kózsza hír járta mindenfelé, hogy szegény alattvalók már azt sem tudták, hogy éppen ki a királyuk

Aztán még egy hírvivQ is érkezett, aki elmodta, hogy a Szent Korona Qfelsége ismét egy sárkány birtokában van. Tudjuk ki ez a sárkány? A vasárnapi áhítaton ezt is megtudhattuk: ez a bennünk lakó gonoszt jelképezi. Azt a gonosz, amely önzés, nemtörQdömség, lustaság, közömbösség képében bennünk lakik, s amit az igazság és a szeretet fegyvereivel lehet legyQzni. Aztán számháborúval eljutottak a sárkányhoz, aki (átérezve szorongatott helyzetét), talányos szavakba eldugva elárulta, hogy hol találhatóak a koronázási jelvények. A cserkészek boldogan vitték a királyhoz a ládát, aki ennek öröme megalapította a Szent György lovagrendet. Ez a Szent György azóta is a cserkészek védQszentje. S végül megtörténhetett az igazi koronázás is. Gondolnánk, hogy minden jó, ha a vége jó, de ez csak a féligazság.

Az izgalom csak ezután hágott a tetQfokára, mivel következett az eredményhirdetés. Ami az egyiknek öröm, az a másiknak bánat. A gyQztesek a boldogságtól a többiek pedig a jövőben rejliQ lehetQségben bízva fogadkoztak, hogy 2010-ben újra összemérik a tudásukat.

Levontuk a zászlót. A heves búcsúzkodás után csend borult az erdQre. Gyönyörögn sötött a nap és egyenesen, élettQl duzzadóan állnak az almafák.

Jablonkay

Lydia táborparancsnok, Stuttgart, Németország

KMCSSZ Sajtószolgálata

További információért, kérjük, forduljon az Külföldi Magyar Cserkészszövetség washingtoni irodájához:

9950 Lochmoore Lane, Vienna, VA 22181, U.S.A.

Tel: (+1-703) 242-8361, fax: (+1-703) 242-8361

Internetes honlapunk: <http://www.kmcssz.org>

